

Faro

La plumilla

Profesor Jordi Jané

ANTONI COLL I GILABERT
 @Collgilabert

Los cargos públicos que ha desempeñado Jordi Jané agotarían, si los mencionara, este pequeño espacio. Nuestro tarraconense de L'Arboç es un abogado que entró en política y que regresó de ella cuando vio cerrarse los caminos de concordia que había defendido.

Antes de que la Covid limitara nuestros pasos, me enseñó su flamante despacho de abogado al comienzo de la Rambla Nova. Y ahora le ha elegido el Consejo General del Poder Judicial para una misión importante: ser profesor de la Escuela Judicial. Ya tenía experiencia didáctica de treinta años en la Universitat Pompeu Fabra y la Rovira i Virgili (URV), pero el reto de enseñar a los jueces es notable.

Puede ser que muchas sentencias del futuro lleven, aunque de forma invisible, su sello de calidad. Enhorabuena.

La mirada
 des de Collsuspina

L'edifici és obra d'un dels grans teòrics del noucentisme i es conserva impecable gràcies a l'amor dels seus propietaris, que van lluitar debades per conservar els arbres monumentals que el rodejaven

PER TATE CABRÉ
 tate@tatecabre.com

NOUCENTISME
 INÈDIT
 L'HORT DE LA
 MORELLA, A
 LA SELVA, OBRA
 DE RÀFOLS I
 FONTANALS
 EL 1927

Poser el millor regal en anys que m'han fet en dates nadalenes ha estat poder documentar una nova obra noucentista, i de qualitat immillorable, com és l'Hort de la Morella de la Selva del Camp, obra de l'arquitecte Josep Francesc Ràfols i Fontanals, el 1927, que a partir d'ara formarà part de l'inventari d'edificis noucentistes del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre que vam publicar el 2011 per a la Diputació de Tarragona.

Ramir Hortet i Cisteré, selvatà amb orígens a Vallmoll, era depositari o tresorer de l'Ajuntament de Barcelona, on va conèixer l'arquitecte Ràfols, i també com ell, estiujava a la Selva, on li va encarregar l'edifici, literalment edificat sobre el mas que ja hi havia. El projecte es va fer el 1927 en ocasió del naixement de la seva filla Maria Hortet i Moradell, traspasada fa dos anys. Com ens explica el seu vidu, el Dr. Eduard Santos, que viu a l'edifici «ella sempre va respectar l'obra original, no ens deixava ni canviar el paviment antic. Només una vegada, es va pintar l'exterior de blanc i ja llavors la vídua de Ràfols va protestar perquè l'original era de color més terra, com el mas Catalonia, al davant».

Precisament des d'aquest mas, de la mateixa època, el cronista de la Selva, Joaquim Guitert, ens informa que Ràfols va ser molt actiu a la Selva, on va escriure la cèlebre monografia sobre Pere Blai i el renaixement, on va ser amic dels intel·lectuals selvatans com Mn. Muntanyola o de l'avi del mateix cronista, que portava el mateix nom, i on també va projectar l'edifici de La Defensa

L'Hort de la Morella està situat a l'avinguda Puig i Ferrer.

FOTO: CEDIDA

L'edifici formarà part de l'inventari d'edificis noucentistes del Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre del 2011

Agrària, i va coordinar el nou retaule de Sant Andreu i les pintures de Paret Delgada, entre altres llegats.

A més d'arquitecte i pintor, Josep Francesc Ràfols i Fontanals va ser el primer gaudinista oficial: col·laborador a la Sagrada Família en vida de Gaudí, pioner en reivindicar-lo intel·lectualment després de la seva mort el 1926, en va escriure la primera biografia, de la qual se'n van fer cinc edicions, enmig de molta controvèrsia per l'ambient anti-Gaudí que es respirava en ple Noucentisme.

Ràfols també va ser el primer director de la càtedra Gaudí de

la UPC i el primer director de l'Escola Massana, també a Barcelona. A més d'un llistat inacabable d'estudis sobre temes culturals, Ràfols i Fontanals és també l'autor del cèlebre diccionari Ràfols, i de l'enciclopèdia Summa Artis, de consulta obligada per tots els estudiants i investigadors del món de la història de l'art.

Ve de gust recordar Ràfols i el seu extens llegat mentre dura l'expo sobre Gaudí del MNAC que (com lamentàvem al darrer article) esbandeix Gaudí de tota aura de religiositat i de catalanisme, una omisió molt comentada a les xarxes socials, ja que per Gaudí i pel grup intel·lectual i social en què es movia, els dos elements eren indissociables. Un exemple molt gràfic n'és el plafó escultòric a la façana frontal de la basílica de Montserrat, obra del també noucentista Francesc Folguera i de l'escultor reusenc Joan Rebull, on es llegeix la frase de Josep Torras i Bages, també amic de Gaudí: «Catalunya serà cristiana o no serà».

Havent tractat als últims articles, per una banda, la iconoclasta però efímera exposició sobre Gaudí del MNAC, ja que finalitza el sis de març; i el nou estel de la Sagrada Família, de durabilitat il·limitada, que li fa el contrapès ideològic, ja que representa el Gaudinisme tradicional encarnat pel temple de la Sagrada Família; evoquem en aquestes darreres ratlles i en vigílies de Nadal l'esperit de concòrdia que simbolitza aquesta data, convertida en pedra per Gaudí al pessebre central de la façana del Naixement, des del qual (malgrat que la maleïda covid ens ha tret l'escala tradicional) us desitgem a tots els lectors unes bones festes!

Periodista

Doctora en Periodisme i Ciències de Comunicació i diplomada en Traducció i Interpretació, Tate Cabré ha treballat en premsa i televisió. És Guia Oficial de Turisme de Catalunya.